

RINGE FRI- OG EFTERSKOLE

Rolighedsvej 25 · 5750 Ringe · Tlf. 62 62 13 68 · Fax 62 62 48 68

A large, stylized tree graphic with a thick trunk and many thin, vertical branches, rendered in a dark blue color, positioned on the right side of the cover.

Ringe
EFTERSKOLE
2003

RINGE FRI- OG EFTERSKOLE

Årsskrift 2003

74. årgang - udgivet af elevforeningen

Indholdsfortegnelse

Hilsen fra den nye formand	3
Det forløbne år med stort og småt	5
Køkkenpersonale	7
En grænseoverskridende tur over grænsen	8
Vejledning - at lede på vej	10
Volleyball - jeg har !	12
Årets gang ... i billeder	14
Lejrskole i Norge	22
Ringe Efterskoles nye website	25
HAIR - årets musical - 2002	26
Mindeord	27
Elevfoto 2002/2003	28
Rex-holdet i Alicante	30
Naturens kræfter ... elementernes rasen	34
Husflid på tværs af generationer	37
Elevforeningens formand	40
Jubilarer	42
Elevforeningens bestyrelse	46
Årsregnskab	48
Elevmødet	50
Elevliste 2003 / 2004	54

Hilsen fra den nye formand

Efter generalforsamlingen i år havde jeg fornøjelsen af at overtage formandsposten efter Hans Henrik Juliussen. Han mente, at tiden var inde til at andre tog over, efter at han havde været formand igennem mange år. Men jeg er glad for, at han fortsat er i bestyrelsen. Vi har en god blanding af erfarne og nye bestyrelsesmedlemmer, som er med til at gøre arbejdet med at varetage den overordnede ledelse af skolen til en overkommelig opgave.

Jeg er 40 år og har en virksomhed i Sødinge der hedder Svend Frederiksen Maskinfabrik A/S. Jeg er gift med Ann og sammen har vi Camilla i 7. klasse, Malene i 4. klasse og Amanda i børnehaveklassen.

Jeg er i forvejen meget engageret i uddannelse inden for jern- og maskinindustrien. I min virksomhed uddanner vi lærlinge til smede og industriteknikere. Det er uddannelser, hvor man går på tekniske skoler. Og så bruger jeg også en del tid på at være formand for uddannelses-udvalget i min brancheorganisation, D.S. Håndværk & Industri.

Ringe Fri- og Efterskole er efter min mening en meget velfungerende skole med et godt omdømme og deraf en god søgning. Det er også ved at være en stor skole med ca. 170 elever på Friskolen, ca. 120 elever på Efterskolen og ca. 50 ansatte.

Vi har i Finn Larsen en dygtig og engageret forstander der vil noget med skolen. Og vi har i Elsebet Suurballe en friskoleleder, der er vokset med opgaven. Men de gør det ikke alene. Det kræver også lærere og øvrigt personale på et fagligt højt niveau. Og det kræver elever der vil deltage aktivt og nysgerrigt i undervisningen. Og sidst men ikke mindst, så kræver det opbakning fra forældre og skolekreds til at indgå i et forpligtende fællesskab, som det bærende element i skolen hverdag.

Bestyrelsen har igennem de sidste år arbejdet på at få formuleret et fælles værdigrundlag for de to skoleformer. Det er min opfattelse, at vi er ved at være i mål. Vi har planer om at indkalde til et møde i februar måned næste år, hvor vi gerne vil have lærere, forældre og skolekreds til at hjælpe os med en sidste afpudsning af indhold, ordlyd og formulering. Vi mener det er af afgørende betydning, at vi får vedtaget et værdigrundlag, som så mange som muligt kan stå inde for.

Der har på det sidste været en del debat om 10. klasse. Det har meget handlet om hvor, hvad, hvorfor, hvordan, hvor mange ? Og det er naturligvis en

debat som efterskolerne følger med spænding. Grundlæggende er jeg af den opfattelse, at det at gå på efterskole er så meget andet og mere end blot at tage en 10. klasse. Det at et ungt menneske rejser hjemmefra for første gang i en længere periode. At man deltager i et nyt fællesskab med andre unge mennesker døgnet rundt.

Alle de fælles oplevelser man får med andre, som vil stå stærkt i ens erindring resten af ens tid.

Jeg kan ikke forestille mig, at man kan gå på efterskole i et år uden at det vil udvikle ens personlighed i en positiv retning. Man lærer at indordne sig, at tage hensyn, at tage ansvar og at stå på egne ben. Det skal vi huske at fortælle dem, der tror at en efterskole er det samme som en 10. klasse. Det er det også, men det er så meget mere.

Skolens bestyrelse ønsker hermed alle årsskriftets læsere en glædelig jul og et godt nytår.

*Med venlig hilsen
Fleming Frederiksen
formand for bestyrelsen.*

Det forløbne år med stort og småt

Traditionen tro sidder jeg her og skal skrive en hilsen til årsskriftet lige efter at vi har været til sidste forestilling af efterskolens musical. I år har vi opført "Atlantis", et svært og krævende stykke, men igen sidder vi alle med den følelse af tilfredshed, man får, når man synes, at der er udført et godt stykke arbejde og at publikum har udtrykt deres begejstring for stykket og præstationerne i det.

Også i år havde vi besøg af mange tidligere elever til forestillingerne. Det er en dejlig tradition, at så mange lige skal ned og se, om det nuværende hold klarer det lige så godt, som da de gik her.

Mange nyder også at være med til adventsmødet og se, at traditionen med det lidt højtidelige Lucia-optog i fuldstændig stilhed stadig gennemføres helt som det plejer.

At tidligere elever har mange gode minder og ønsker at komme tilbage på skolen for at genopfriske disse, er for alle os ansatte en meget givende ting. Det bestyrker os i, at det vi går og laver, er et godt stykke arbejde, der sætter spor. Vi må ønske, at mange tidligere elever husker at fortælle det vidt og bredt, da regeringen stadig – i effektivitetens navn – prøver at afskaffe 10. klasse på efterskolerne. De har heldigvis løbet panden i mod muren flere gange, idet alle undersøgelser viser, at også 10. skoleår er meget udbytterigt på mere end kun det boglige område. Trods regeringens ønsker om mere effektivitet i skolesystemet, ved bl.a. at starte tidligt i skole og afslutte efter 9. klasse for at kunne komme hurtigere i gang med en ungdomssuddannelse, og for i sidste instans at kunne komme hurtigere ud på arbejdsmarkedet, viser det sig, at befolkningen har en ganske anden opfattelse. Flere og flere venter med at lade deres børn starte i skolen, til de er sikre på, at barnet er klar til det. Ingen er kommet for sent i skole, men en del er kommet for tidligt. Flertallet vælger også – trods regeringens anbefaling af det modsatte – at lade deres børn tage 10. klasse med. Det viser sig jo, at studieparathed er mere end at være boglig klar. Man er mere klar, når man også er mere moden, og måske endda har været på efterskole og lært at tage ansvar for sig selv blandt mange andre ting.

Så indtil videre kører tingene uændret videre, trods regeringens forsøg på at ændre det. Men erfaringsmæssigt ved vi også, at tingene ændrer sig hurtigt, hvis regeringen vælger at ændre de økonomiske forhold for f.eks. at tage 10.

klasse med på efterskole. Derfor er det vigtigt at blive ved at fortælle til alle, der gider høre det, at et efterskoleophold giver mange oplevelser og erfaringer, man kan bruge i mange år efter opholdet. Det er vigtigt at opretholde det pres på politikerne, så de ikke fortsat tager initiativer, der går imod hvad folk i almindelighed har fundet frem til er almindelighed god fornuft. Så bliv ved med at fortælle, I har været på efterskole, fortæl om jeres gode oplevelser, og sig til brødre, søstre, fætre, kusiner og bekendte, at de skal unde sig selv denne store oplevelse.

Her på efterskolen kører vi på lærerværelset videre med samme gode team som sidste år. Karen Viuff og Anni Bjærge har stadig orlov indtil sommerferien. I køkkenet har Merete Bruun uddannelsesorlov, så i stedet har vi ansat Kirsten Andersen.

Jørn er i øjeblikket i Kiel med sit tyskhold – ganske som han plejer – og de tyske gymnasieelever kommer herop på visit senere på skoleåret. Vores bekendt gennem mange år Peter Hopp er nu stoppet som lærer på gymnasiet dernede, men har overdraget forbindelsen til en anden lærer, Kirsten Klausen. Hun har heldigvis samme interesse for at bevare forbindelsen som Peter, og derfor er vi fortrøstningsfulde mht fremtiden.

Vores ungarske forbindelse holdes også vedlige, og vi tager derned på besøg til april, samtidig med at en bus kører til Wales / Oxford og en anden bus til Tjekkiet.

Jeg har været et smut i USA i efteråret for at skabe kontakt til en skole derovre, som var interesseret i en forbindelse med os. Det var meget spændende, at der i det nordlige Michigan findes en kostskole for 75 elever, som på mange måder laver en efterskolelignende skole. Nu skal vi så drøfte på lærerværelset, hvordan vi kan udbygge forbindelsen med denne skole.

I forbindelse med rejsen mødtes jeg med Jeremy Bergstrom, som nu er advokat i Chicago og derfor gav en rundvisning i byen. Jeremy gik på skolen i 1993/94, og er derfor en af de personer, vi håber at se som 10-års jubilar til elevmødet i maj. Dette skal så samtidig være en påmindelse til jer fra den årgang, der læser dette, om at starte på at kontakte hinanden, så I kan blive rigtig mange til mødet.

Ellers kan jeg afslutningsvis fortælle, at vi er 114 elever på efterskolen og 170 elever på friskolen, så der er fuldt hus på begge skoler.

Med disse ord vil jeg ønske alle årsskriftets læsere en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Finn

Hvem er de søskende til ?

Igen i år har vi en del elever, hvis søskende har gået på skolen. Her er et billede af dem, så kan I selv gætte, hvem de er søskende til.

Køkkenpersonale

Merete har for tiden uddannelsesorlov, så derfor er det i år disse fire der udgør besætningen i køkkenet.

En grænseoverskridende tur over grænsen

Midt i sommerferien stod jeg pludselig med tilbuddet om at undervise et hold tyske studerende i et intensivt begynderkursus i dansk på Syddansk Universitet i Flensborg. Jeg skulle være i Flensborg i 4 uger fra den 15. september til den 8. oktober.

Jobbet havde tidligere tilhørt en tysk kollega fra Kiel, Kirsten Clausen-Drexler, som havde været på skoleudveksling her på efterskolen i foråret med nogle tyske elever. Hun var nu blevet fastansat på et gymnasium i Kiel og kunne derfor ikke fortsætte.

Jeg besøgte SDU og talte med lederen, og alt var ok, hvis jeg blot kunne få orlov fra efterskolen. Da Finn hørte om projektet gav han straks grønt lys. Og ved velvillige kollegers overtagelse af mine timer var den sag i orden.

Forventningen var stor, da jeg skulle møde mine studerende. 25 i alt. I alderen fra 19 til 23 år. Nogle kom direkte fra gymnasiet, andre havde lagt en uddannelse bag sig. Og 4 fra holdet havde været 1 år i USA som udvekslingsstudenter. Alle tyske statsborgere, som (for de flestes vedkommende) netop var flyttet til Flensborg for at studere "BA Int." (international bachelor). For at studere BA ved SDU skal de studerende vælge dansk som 1. fremmedsprog, hvilket er med til at styrke samarbejdet mellem 2 lande og dermed nedbryde gamle og nuværende barrierer og fordomme. Sideløbende med deres studium modtager de 4 timers dansk pr uge i 4 semestre, undervejs med mundtlige og skriftlige prøver.

De 72 kursustimer jeg havde med kursisterne var startskuddet til deres nye fremmedsprog. Det blev fra bunden bygget op med læse- tale- og udtaleøvelser. Og glæden var stor, da jeg allerede efter den 1. dag kunne konstatere, at gruppen tog vel imod en dansker, der ind imellem manglede tyske gloser for at forklare dem betydninger, grammatiske sammenhænge osv.

Første danske kulturmøde (læs chok) blev kravet fra underviserens (ego) side om at ville tiltales ved fornavn og at vi skulle være dus. Det er som bekendt ikke noget tyske elever er vant til. Og enkelte studerende havde svært ved at vænne sig til denne nye tone.

Som dagene og de danske gloser skred frem nåede et flittigt hold at kunne holde foredrag om en kammerat: herkomst, alder, familie, fødselsdag, fritids-

interesser. Der blev sunget danske sange. Enkelte nåede kultstatus. "Jeg går og hedder Frede..hvad hedder du?" De holdt en lille tale for de danske studerende ved en morgenmadssammenkomst. Og selvfølgelig havde vi et godt dansk "bankospil", da tallene var blevet øvet tilstrækkeligt.

Vi besøgte Det Danske Bibliotek i Flensborg, et veludstyret bibliotek, hvor der, udover at blive lånt bøger og CD'er, også foregår mange kulturelle danske arrangementer. Vi fik en rundvisning i huset og alle fik udstedt et lånerkort.

Vi var også i Det Danske Aktivitetshus, hvor mange mindretalsdanskere fra området holder til og udfolder kreativitet og musiske evner. Dette tilbud stod også åbent for de studerende, betingelsen for at være i huset, er at brugerne så vidt muligt taler dansk med hinanden.

Til slut i kursusforløbet kunne en del af min undervisning også foregå på dansk.

Og i afskedens stund må jeg indrømme, at disse unge mennesker havde gjort et stort indtryk på mig. Lysten og viljen til at lære. Venligheden og den sociale indstilling overfor hinanden var enorm og meget hjertelig.

Det var en god og spændende tid. Men ude godt, hjemme bedst, siger ordspøget. Og det var dejligt at vende tilbage til kolleger, elever og familien igen.

Der hænger på nuværende tidspunkt en halvløs aftale om, at de studerende med deres dansklærer vil besøge Odense i foråret; og da har de lovet at ville lægge turen forbi efterskolen – og lur mig, om de ikke har modet til at fortælle en masse om deres hjemland for vore efterskoleelever – på dansk.

Årsskriftets læsere ønskes en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Gitte Elbæk

Vejledning – at lede på vej

"Jeg kan ikke erindre, at jeg nogensinde har lagt nogen fremtidsplaner. Jeg har i det hele taget aldrig truffet beslutninger. Alt hvad jeg har foretaget mig, er bare blevet, som det er. Jeg ville ikke skrive bøger. Men da jeg først var begyndt, var det svært at holde op."

Astrid Lindgren i "Aftonbladet", 4. juni 1967.

Med denne bemærkning fra Astrid Lindgren kommer jeg uvilkårligt til at tænke på min rolle som vejleder: Har det overhovedet nogen værdi, at vi bruger tid på at lave uddannelses-, erhvervs- og arbejdsmarkedsorientering samt at vi bruger tid på vejledning, personlige samtaler og uddannelsesplaner? Kunne vi ikke bare forlade os på at vores elever automatisk falder ind på "den rette hylde" efter endt efterskoleophold og efter endt uddannelse?

At foretage valg og beslutninger er ofte en vanskelig proces, der kan få stor betydning for ens fremtid. Som ung står man overfor en lang række valg, der har indflydelse på uddannelse, karriere og fremtid på arbejdsmarkedet. Det er vigtigt at forberede sig så godt som muligt, så man undgår for mange fejlvalg og blindgyder.

Når vi i efterskolerne lægger stor vægt på vejledning, er det fordi vores elever ikke kun skal klare sig godt i skolen; men også når de går ud af skolen. Selv om vi i disse år taler om de talmæssigt små årgange, er konkurrencen på arbejdsmarkedet benhård. Derfor er det vigtigt at tænke på sin fremtid og arbejde målbevidst på at sikre sig en uddannelse. Tidligere var det måske lettere at finde vej til "den rette hylde", men ofte kan det i dag være meget vanskeligt navigere rundt i et samfund, hvor de enkelte aktører har interesser, der ikke nødvendigvis går i samme retning:

- den enkelte har behov for at finde en god uddannelse og et godt arbejde
- de enkelte uddannelsesinstitutioner har behov for elever
- arbejdsgiverne har behov for den rette arbejdskraft
- samfundet har behov for at udvikle sig bedst muligt

Forudsætningerne for at indgå i fremtidens arbejdsmarked er at man kan opfylde tre forskellige former for kvalifikationer:

- Almene kvalifikationer (læse, skrive, regne, søge informationer, sprog m.v.)

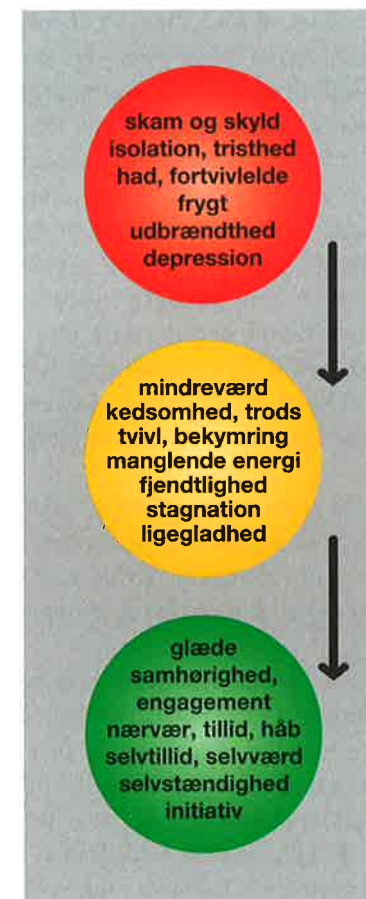
- Specifikke faglige kvalifikationer (tekniske færdigheder i at løse konkrete opgaver og sammen med andre at forstå, tilrettelægge og vurdere arbejdsopgaver)
- Personlige kvalifikationer (at kunne samarbejde, tage initiativ, kommunikere, være parat til nye udfordringer, være imødekommende osv.)

For os som vejledere og efterskolelærere er det et privilegium at være med til at skabe disse forudsætninger, og det er altid spændende at følge med i vores elevers videre vej efter endt efterskoleophold. For alle skal slutresultatet være at sikre arbejde og job, gerne hvor der er mulighed for såvel faglig som personlig udvikling.

På det personlige plan er det vigtigt for os at tilrettelægge arbejde og samvær så vi for det meste bevæger os i det grønne felt på nedenstående diagram. Her er der betingelser for at køre fremad og ikke være begrænset eller hæmmet som man vil være i det gule og røde felt.

Med disse ord ønsker jeg årsskriftets læsere en god jul og et godt nytår (med uddannelse og arbejde til alle).

Mange hilsner Poul

Volleyball - jeg har!!!

- Den mest brugte replik i volleyball, - eller det burde det være!

Sjovt nok er det sjældent tilfældet, når vi ser "efterskolevolley". Eleverne kan nok snakke, men det er som om de glemmer det, når de spiller.

At være volleylærer på Ringe Efterskole er en meget blandet fornøjelse. Nogle år er det rigtig sjovt, andre år knap så sjovt. Skoleåret 2002 - 2003 var et af de *rigtig gode år*.

Det har faktisk aldrig været så godt og sjovt før.

Vi startede med et KO - kursus, et spillerkursus, hvor alle der havde lyst, kunne deltage. Der var ca. 20 og de fik virkelig meget ud af det. Det var både drenge og piger.

Efter dette deltog vi i flere "motions" - stævner, hvor vi mødte mange hold med spillere på min alder. Det var sjovt og vi leverede nogle gode præstationer og fik derfor også en del sejre.

Det er en fornøjelse at være afsted med en flok søde, unge mennesker, som bare hygger sig og har det sjovt sammen. Det kan de andre hold også li'.

Af en eller anden uforklarlig årsag har vi stort set lige mange "spillere" hvert år og træningsindsatsen er også stort set den samme.

Gad vide om det er p.g.a. et tidspres, eller vil unge mennesker ikke presse sig selv lidt mere for at få nogle andre oplevelser??

Jeg må i hvert fald konstatere, at det åbenbart ikke er en speciel populær efterskolesport for piger. Der kan vi som regel lige trække *et* hold sammen til stævne eller efterskolernes turnering. Og det med at træne i fritiden, nej, det bruger de ikke. Selvfølgelig er der altid et par stykker, der gerne vil, men man skal være mindst 6 spillere, før det bliver til noget rigtigt.

Hvad drengene angår kan vi som regel mønstre *to* hold, et rimeligt hold og et godt hold. Den store forskel på de to hold er, at det rimelige hold har samme indstilling som pigerne, mens de gode træner en - to gange om ugen udenfor den almindelige undervisning. Hvis man skal have en chance mod "de store", (Bernstorffsminde og Glamsdalens) kræver det oven i købet endnu mere.

I det føromtalt skoleår fik "De aktive" mange gode oplevelser. Vi var med i DGI's herresenior-turnering, hvor vi bl.a. var på Langeland et par gange og på gymnastikhøjskolen i Ollerup, hvor der var åbent i svømmehallen bagef-

ter. Vi sparede en del transport, fordi vi jo har vores gode hal. Derfor havde vi en del flere hjemmekampe end udekampe. Det gav os en lille fordel og jeg ved ikke om det var derfor, men vi vandt en del kampe, så vi endte på en flot 3. plads. Man skal jo lige tænke på, at modstanderne jo har spillet i flere år.

Dette hold var det første, jeg har meldt til i A - rækken nogensinde. Det er sådan, at vinderne af de forskellige B -puljer, kommer med til A -stævnet. Der havde de ikke de store chancer i år.

Vores A -hold fik vi en flot 3. plads ved Fynsmesterskaberne, hvor vi kun tabte knebent til de førnævnte "store". Bernstorffsminde, som vandt stævnet, blev nr. 2 ved Danmarksmesterskaberne. Alt i alt syntes jeg, at det var en rigtig god sæson.

Det "omrejsende" hold fortjener at blive nævnt her og det havde været på sin plads med et holdbillede af dem, men det har vi desværre ikke. Næste gang I kommer til skolen, f.eks. til elevmødet, skal vi have taget et. De tapre drenge var: *Brian Urlund, Michael Bennedsen, Thomas Jackson, Daniel Dokkedal, Theis Brønning, Kasper Jørgensen og til dels Thomas Skov og Lars Skovmand.*

Tak for et rigtig godt Volley - år.

Samtidig vil jeg gerne benytte lejligheden til at ønske jer alle en glædelig jul og et godt nytår.

Kærlig hilsen Johannes

Årets gang ...

Lejrskole i Norge

Midt i januar måned oprandt dagen endelig, hvor elevholdet 2002/03 skulle afsted på skitur til Norge. Efter en laaang natkørsel op gennem Sverige og Norge ankom vi til Aurdal, hvor Egil stod parat til at modtage os. Efter at have slæbt proviant og bagage fra busserne, kunne vi blive indkvarteret i vores hytter. Udlevering af ski, inddeling i skihold og så var det ellers tid til at øve sig i kunsten at løbe på langrend.

Mens nybegynderne (her var i hvert fald Leah og Charlotte G. med, kan jeg huske) blev i nærheden af hytterne og øvede sig på en mikroskopisk bakke, drog nogle af de mere øvede straks ud over de sneklædte terræner. Ikke at det forløb uproblematisk, næh, faktisk lød der en hyl og skrigen, når folk styrtede (ofte i bunker). Der blev vist grint rigtig meget den dag!

Tre dage havde vi til langrend, så det var med at udnytte tiden godt. De sejeste nåede op på nogle gevaldigt lange ture, hvor de vist oplevede lidt af hvert. Da vi ved aftensamlingerne skulle kåre dagens dummehue-indehaver, var der mange kvalificerede bud. Jesper Barslund var nu nok den, der havde gjort sig allermest fortjent. Det var vist noget med en grøft og et baglæns styrt???

Der var mange, der glædede sig til de sidste tre dage, hvor vi skulle løbe alpint. Morgentilsynet stod klar til at vække tidligt, så vi kunne udnytte dagen fuldt ud. Men sikke et syn, der mødte os: sneen havde bogstaveligt væltet ned hele natten, og det eneste man kunne se ude i alt det hvide, var Lars Skovmand og Christian Schaumann, der selvfølgelig allerede var på færde med skovle. De fik dog heldigvis hurtigt hjælp fra en stor sneskraber, så da vi nåede middag, var det muligt for alle at komme ud af dørene og få alpinstøvler og ski klargjort.

Elever og lærere var inddelt i hold alt efter evner ud i det alpine, og der blev virkelig overskredet grænser med hensyn til mod. Ann-Ka skal her fremhæves for en ukuelig vilje til at ville! Og Mette Creutsberg fik afprøvet sin autoritetstro! Ved at stole blindt på en garanteret velmenende lærer, havnede både hun og den stadig intetanende lærer oppe midt på det stejleste af rød løjpe. At Mette med rystende ben kom helskindet ned, endda i flot stil, vil den lærer nok sent glemme!

Det var ofte en stor oplevelse, at være på vej op med hejsen, idet man kunne nyde synet af de øvede: Gritt, Katrine Lyhne, Morten, Theis med flere. De

kunne godt nok mange sjove stunts. Daniel Dokkedal og Michael Bennedsen havde hver især deres helt specielle stunts. For ikke at forglemme Kim. Han kunne dem baglæns!

Vore aftensamlinger var et hyggeligt punktum efter de oplevelsesrige dage, og der var fin underholdning fra forskellige grupper. Line E. Johansen fik vist, at hun har evner som skuespiller, da hun gav den overbevisende som »Finn Forstander«.

Efter seks dage på ski var det tiden at vende hjem til Danmark igen. Elever og lærere måtte sige farvel til flotte, hvide, solbeskinne Aurdal. Og der var ingen tvivl om at turen var en succes. Det kunne man blandt andet høre på stemningen i busserne på hjemturen.

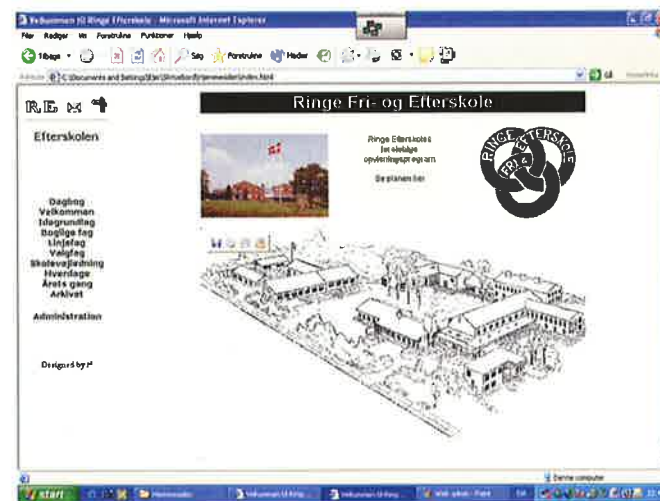
Med dette tilbageblik vil jeg gerne ønske årsskriftets læsere en rigtig god jul samt alt godt i det kommende år.

Anne Glent-Madsen

Ringe Efterskoles nye website

I det forløbne skoleår har vi i efterskolen arbejdet med et nyt layout til vores hjemmeside. De to indgange til henholdsvis administration og efterskole ser nu således ud:

NB: Vi arbejder fortsat med opdateringer og etablering af dynamiske sider med kalenderfunktioner og tekst/billedændringer. Gode råd modtages gerne af webmaster: Poul Pedersen, p.bjaerge@midtfyn.net

HAIR - årets musical - 2002

Valget faldt på denne gode, gamle rockmusical - én af de første indenfor genren. Stykket er også en af de første eksempler på ensemblespil - d.v.s. at der ikke er nogen større opdeling i hovedroller, sangere, dansere m.m., men at alle mere eller mindre deltager i det hele. Dette havde jeg ønsket at bevare i vores udgave - en mere tidskrævende proces, men også meget tilfredsstillende, når det lykkes!

En af de første forberedelser bestod i at udstede hårklipningsforbud indtil musicalen var vel overstået. Den helt store hårpragt kunne vi jo ikke nå at fremdyrke, men det gik da. En enkelt af drengene, som havde én af de større roller, tog forbuddet så bogstaveligt, at han ikke er blevet klippet siden!

Stykket foregår i USA under Vietnamkrigen og handler om den unge bondeknægt, der er blevet indkaldt til hæren. Nu har han lige et par dage til at se sig om i New York, inden han skal melde sig. Her møder han en gruppe hippier og krigsmodstandere, der får ham med til fredsmøde. Som et af deres protestmidler invaderer de et privat "debutant"-bal, hvor han forelsker sig hovedkulds. De få dage med hippierne gør et stort indtryk på ham, men han tøver ikke med at gøre sin pligt, da dagen kommer for hans indtræden i hæren. Efter en lang træningslejr er han parat til at tage til Vietnam og skriver til hippievennerne inden afskeden. De beslutter at besøge ham sammen med pigen, han forelskede sig i. I træningslejren kan de selvfølgelig ikke få adgang, men én af hippierne svindler sig ind for at overtage den andens plads i et par timer, så han kan nå ud og hilse på vennerne, der er kørt langt for at se ham. Imens denne ombytning finder sted, kommer marchorden til soldaterne, og den fredselkende hippie sendes til Vietnam, hvor han bliver dræbt.

Trods det tragiske og dybt alvorlige indhold, ender stykket med en brusen- de optimisme, når alle synger "Let the Sunshine in!"

Stykket er spækket med god musik, og Johnnie og hans band havde nok at se til. Der var heldigvis gode blæsere på dette hold, hvilket musikken absolut ikke blev ringere af.

Noget af det, der gjorde stort indtryk på mig, var den herlige stemning af positiv arbejdsomhed og fællesskabsfølelse, der rådede overalt. Tak til årgang 02-03 for en fantastisk oplevelse!

Linda

Mindeord

I september måned døde Bernhard Rasmussen. Han nåede at blive 92 år.

Bernhard Rasmussen er født og opvokset i Ringe, og har således gået både i Friskolen og på Efterskolen, det var året 1925-26.

Han var urmager og har boet i Ørbæk i mange år.

Bernhard Rasmussen har i mange år været æresmedlem af Elevforeningen. Han var med til at oprette Ringe Efterskoles Elevforening i 1929 og var i med i bestyrelsesarbejdet i 2 perioder. Han gjorde et stort arbejde for Elevforeningen.

I første periode fra 1929 til 1933 var Bernhard Rasmussen redaktør af elevskriftet. I den anden periode bestred han posten som kasserer.

Bernhard Rasmussen mødte trofast op ved elevmøder, dog kom han ikke til sit 75 års Jubilæum i 2001, for som han sagde: Der kommer jo ikke nogen af de andre fra elevholdet, de er alle borte.

Bernhard Rasmussen skænkede Elevforeningen elevskrifter, så vi nu har et komplet sæt, og det er vi ham meget taknemmelige for.

Æret være hans minde

Lars Lienggaard

RINGE FRI- OG EFTERSKOLE
2002 - 2003

Rex-holdet i Alicante

Som det nok er de fleste bekendt, har efterskolen oprettet et gymnastikhold for tidligere elever, der ønsker at dyrke gymnastikken og samtidig holde kontakten til efterskolen ved lige. Holdet er i år sammensat af 35 piger og drenge fra årgangene 1998-2003, og vi har fået en god start på sæsonen, selvom det for mange var lidt af en prøvelse, at man i år skulle udtages for at kunne deltage på holdet. Vi træner ca. ti weekender om året, og i forårssæsonen deltager vi i 4-6 opvisninger.

Sidste sæson fik vi dog mulighed for et par ekstra opvisninger, idet DGI i samarbejde med ISCA arrangerede en stor gymnastik- og dansefestival i den spanske kystby Alicante. Vi var 28 gymnaster og tre trænere, der jublende tog imod tilbudet om en uges ophold i sydens sol, og forventningerne var høje da vi langt om længe nærmede os afrejsen.

Dagen før afgang mødtes vi på efterskolen for at pudse opvisningsprogrammet af og få de sidste detaljer på plads. Det var hårdt at træne i sommervarmen, men vi havde hørt at de spanske temperaturer var ved at runde 40 grader, så det var lidt for tidligt at beklage sig.

Lørdag d. 12. juni blev vi tidligt om morgenen hentet af den bus, vi skulle dele med Fjordager Mixhold hele vejen, og vi satte os godt til rette - klar til en rejse på ca. 36 timer. Humøret var højt og stemningen var god.

Endelig, sent søndag aften, var vi fremme i Alicante og selvom det var mørkt fik vi hurtigt en god fornemmelse af byen. Der var lidt bøvl med at finde det rigtige sted og med at få adgang til de lejligheder vi skulle bo i, men Mulle fik på sit fantastiske spanske overbevist hotelpersonalet om at vi skulle have lov at komme ind i lejlighederne.

Lejlighederne, hvor vi var indkvarteret fire og fire, havde alle fornødenheder incl. en lille altan, hvor man kunne sidde og spise.

Så snart vi havde fået bagagen op til lejlighederne på 11. sal (okay, der var elevator) gik vi ud for at se på byen og få lidt at spise. Selvom det var over midnat var restauranterne stadig åbne, for i Spanien åbner spisestederne først kl. ni om aftenen p.g.a. siestaen midt på dagen.

Mandag morgen mødtes vi på Playa de San Juan, Alicantes bedste badestrand, som lå få hundrede meter fra hotellet. Opvisningspladsen bestod af en tribune og et trægulv på stranden med Middelhavet som baggrund. Her skulle vi nå at træne lidt inden solen for alvor begyndte at bage, for i middagshe-

den nåede temperaturen let op på ca. 40 grader, så det var alt for varmt til fysisk aktivitet. Vi trænede opvisningsprogrammet igennem et par gange, indtil vi følte vi var klar til ugens opvisninger og herefter strøg hele holdet direkte på hovedet i det salte Middelhav.

Mandag aften deltog vi i den store åbningsceremoni sammen med alle de andre hold, der deltog i stævnet. Vi marcherede et par kilometer gennem byen, hvor vi vinkede til spanierne, der var mødt talrigt op for at se optoget og stemningen blandt deltagerne var god, selvom mange var trætte efter den første dag i Alicante, hvor de fleste både havde nået at træne, ligge på stranden og være på sightseeing i byen. Efter den lange march kom vi til Alicantes store stadion, hvor alle 3000 gymnaster stillede op og hørte på lange taler og god musikalsk underholdning fra bandet "Ordentlige Folk".

Vi lavede opvisninger to gange i løbet af ugen, og begge gange var vi så heldige at skyer eller højhuse dækkede for solen, så vi undgik de varmeste stråler. Publikum tog godt imod os, og det var en helt fantastisk oplevelse at lave opvisning på stranden.

Når vi ikke skulle træne eller lave opvisning blev der brugt lang tid i og ved hotellets swimmingpool, der var omgivet af blødt græs og skyggende palmer, så det var det perfekte sted at opholde sig i siestaen. Poolen blev både brugt til afslappende/afkølede hygge og til træning af vilde akrobatiske udfoldelser, for det praktiske ved vand er, at man jo ikke slår sig, når man f.eks. forsøger at lave "tre mand høj". Hotelpersonalet mente godt nok, at vi var farlige for os selv og forsøgte at stoppe cirkuskunsterne, men måtte opgive, da Palle og Mulle også tog stor del i løjerne.

Aftenerne blev brugt på hygge i lejlighederne, fællesspisning på de meget billige, men gode restauranter i området og på at udforske byens natteliv. Sidstnævnte var selvfølgelig præget af de mange feststemte gymnaster og nogle måtte sande, at øl og drinks var lidt for billige i sundhedsmæssig forstand....

Onsdag aften var der opvisning med det tidligere verdenshold (National Danish Performance Team) og selvom mange af os havde oplevet dem til Landsstævnet på Bornholm 2002, var det stadig en kæmpe oplevelse at se gymnastik på så højt et plan. Ud over dansk gymnastik, var der også rig mulighed for at se gymnastik og dans på en lidt anderledes måde, end vi er vant til. Der var skotske hold med kilte, australske harlekinpiger, små bøjelige brasilianere og mange andre hold.

Torsdag eftermiddag fik vi også selv lov at prøve kræfter med en anderledes form for aktivitet ved forskellige workshops. Vi kunne vælge os ind på

bl.a. vandaerobic og brasiliansk dans og kampsport. Det var sjovt at prøve noget andet end traditionel dansk gymnastik.

Fredag lavede vi opvisning som et af de sidste hold, og derefter var der afslutningsceremoni på stadion med gymnastik, flamencodans og musik. Derefter var der musik og dans i gaderne til den lyse morgen, så vi var meget trætte da vi tumlede ud af sengene lørdag morgen. Vi skulle nå at pakke sammen og gøre rent inden afgang kl. 9.00, så vi måtte tidligt op. Allan havde fødselsdag og i løbet af natten var der blevet fremtryllet en stak pandekager i en af pigelejlighederne, så han blev vækket på behørig vis med sang, gaver og pandekager på sengen.

Da vi gik ombord i bussen kunne man mærke at trætheden for alvor sænkede sig over flokken og hjemturen gik hurtigt for de fleste sov hele vejen til Danmark. Alle var udmattede efter en fantastisk begivenhedsrig uge i det sydspanske, og alle havde fået indfriet de høje forventninger til turen.

Vi vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til vores tre dejlige instruktører, Bente, Palle og Mulle, fordi de gav os mulighed for denne fantastiske oplevelse. Uden jer tre var der intet REX-hold, og der var ikke blevet nogen gymnastikrejse til Alicante. Vi gymnaster havde en helt utrolig tur, hvor vi som hold fik styrket et i forvejen godt sammenhold og blev mange oplevelser rigere.

*På vegne af REX-holdet 02/03
Line Kiilerich, Lene Skjold og Katrine Boel*

Denne dato, d. 3. december 1999, snakker danskerne ofte om. Vi kan huske detaljer fra denne minderige dag, der bogstavelig talt vendte op og ned på landet. På efterskolen havde vi været travlt beskæftiget med årets musical, og netop fredag d. 3. december havde vi inviteret familierne til at deltage i årets julemøde og blandt andet se vores musical. Vi havde haft så travlt med opsætning og forberedelse, at det nok ikke var gået op for alle, hvad der skete ude i landet. Tine Marx Rasmussen, som har skrevet nedenstående stil, beskriver hvordan hun som lillesøster til Annie, var inviteret til Ringe og besøge store-søsters skole. Tines stil fik mine tanker til at gå tilbage til en stormfuld dag, hvor sagens alvor faktisk først gik op for mig langt senere.

God læselyst.

Anne Glent-Madsen

Naturens kræfter ... elementernes rasen.

Kære dagbog:

Den 3. december 1999.

Jeg ligger nu i en seng under en varm dyne. Jeg kan høre blæsten smide rundt med tagsten, skraldespande og andre lette ting. Jeg er spændt på at komme hjem igen i morgen og se, hvordan vores hus har det. Men nu skal jeg nok begynde fra en ende af. Min søster har, som jeg har fortalt, gået på efterskole i knapt et halvt år. Der var blevet sendt nogle fine sedler hjem til elevernes forældre. Det handlede om, at der skulle holdes et eller andet for alle familierne i dag. Noget som skolen havde arrangeret med eleverne. De skulle vise en musical, gå Lucia og en del andre ting.

Mine forældre, lillebror og jeg havde pakket og gjort os klar. Nu skulle der endelig ske noget på efterskolen, som lillesøster kunne være med til. Jeg glædede mig utroligt meget til at være den irriterende lille søster, der skulle opleve en masse nye ting.

Klokken blev mange, og vi skulle køre. Vi hentede min mor direkte fra arbejdet, da hun havde fået lov at tage før fri. Jeg var meget glad, for jeg slap for de sidste tre timer i skolen, fordi min far havde hørt, at det ville blæse op. Så vi skulle meget gerne nå over Storebælt hurtigst muligt. Vi kommer jo helt fra Gentofte. Min far var lidt bange for at Storebæltbroen ville blive lukket pga. blæsten.

På vej over Sjælland kunne vi mange gange mærke blæsten tage godt fat i bilen. Mine forældre blev mere og mere bekymrede for, om vi kunne nå at komme frem i tide. Da vi nåede til Storebælt havde den kraftige blæst udviklet sig til den store orkan, vejrudsigten havde talt om flere dage i forvejen.

Vi passerede ganske langsomt betalingsautomaterne. Vi kom længere og længere ud midt på Storebælt. Hver gang vi kom til en af de store søjler, som broen er sat sammen med, blev vi rykket til venstre. Da søjlen ikke var der mere, rev blæsten os til højre. Lige pludselig var der en sidepresenning fra en stor lastbil, som fløj over hovedet på os og ned i det dybe vand under os. Det så meget voldsomt ud, og der dannede sig langsomt en kø af lastbiler, der blev nødt til at dække lastbilen uden sidepresenning, for ellers ville den vælte ved de kraftige vindstød.

Jo længere vi nåede ud på Storebælt, jo længere blev køen, og jo længere skulle vi holde stille. Mens vi holdt der midt på Storebæltbroen, kunne vi mærke broen vippe frem og tilbage. Det var en meget uhyggelig oplevelse og skræmmende for os alle sammen.

Lang tid efter var vi endelig over broen. Mine forældre, lillebror og jeg åndede lettede op. Da vi kom hen på efterskolen, var jeg stadig meget chokeret. Annie kom meget glad og lettet og tog imod os. Hun havde været meget bange for, at vi ikke kunne nå at komme i tide og måske aldrig nå frem, selv om vi hele tiden holdt hende underrettet.

Vi startede med at mødes med alle de andre inde i den lille gymnastiksal. Vi satte os ned og fik en lang og god snak med Annie. Hun fortalte os, at hendes bedste venindes forældre boede på Sjælland, og at de ikke var kommet endnu. Deres mobil virkede ikke pga. strømsvigt, så hun havde ikke haft kontakt med dem, siden de tog af sted hjemmefra. På det tidspunkt var næsten alle kommet. Ti minutter efter kom Annies venindes forældre. Mine forældre talte lidt med hendes forældre, og de kom til at snakke om, hvordan turen fra Sjælland til Fyn havde været. De fortalte, at Storebæltbroen var blevet lukket to minutter efter de var kommet over, så de havde været meget heldige.

Alle satte sig til rette inde i den lille gymnastiksal, og forestillingen begyndte. Lige pludselig gik alt lys ud og musikken blev afbrudt. Lyste kom hurtigt igen, og der var en del lærere, der havde styr på musikanlægget, så de fik det hurtigt op at køre igen. Ind imellem var der nogle lette strømsvigt, og vi hørte en del larm fra taget (tagpladerne?), men musicalen indeholdt en del lydeffekter, så det ødelagde ikke noget for tilskuerne.

Da eleverne var færdige, blev der serveret sammenkogt ret med ris og brød til, og noget helt anderledes for mig, også et stort salatbord. Det smagte rig-

tig godt, og der var masser af det. Da vi havde spist, gik vi med Annie over til hendes værelse. Hun boede sammen med en anden elev i noget, der bliver kaldt Midgård, så hendes forældre var der selvfølgelig også. Senere på aftenen tog Annes værelseskammerat hjem sammen med sine forældre, selvom der var orkan, for de boede ikke så langt herfra. Da vi er blandt dem, der bor længst væk fra skole, har vi fået lov til at overnatte her. Annie fik hentet nogle madrasser til os, og så kunne vi gå til ro.

Kære dagbog.

Den 5. december 1999.

Nu er vi kommet hjem, men jeg synes lige, jeg vil beskrive hvordan turen hjem, og hvordan morgenen forløb.

Endelig skulle vi hjem, så alle vores ting skulle pakkes, for vi skulle skynde os af sted. Da vi var færdige med at pakke, blev vi bedt om at komme hen i den lille gymnastik sal, hvor vi skulle spise. Vi fik nogle rigtig gode boller med syltetøj på, og straks efter kørte vi. Igennem bilruden kunne man se en masse ødelagte huse, væltede træer og fliser, der var blevet revet op. Det var et elendigt syn, og nu frygtede vi, hvordan det ville se ud hjemme hos os. Hvis det var så slemt her, hvordan ville det så ikke se ud hjemme hos os? Der gik to timer før vi nåede hjem, og ufatteligt nok var det kun vores skraldespand, der var væltet. Den havde vores nabo været over og flytte,, så vores hus havde ikke taget skade.

Mange tak, for at du ville høre min lille uheldige historie, dagbog. Vi snakkes ved igen i morgen.

Skrevet af Tine Marx Rasmussen

Husflid på tværs af generationer

Efteråret 2002

På Ringe Fri- og Efterskole har vi lavet et forsøgsprojekt i weekenden den 2. og 3. november 2002. Og nu hvor projektet er afsluttet kan vi tilføje: MED SUCCES.

I samarbejde med Bogbinderskolen, Ringe-, Espe-, og Rynkeby Husflidsforening og efterskolen har vi arrangeret en husflidsweekend for elever og deltagere udefra, hvor formålet var at skabe husflid og folkedans på tværs af generationer, hvor både nybegyndere og garvede husflidsfolk mødtes for at deltage i fag som:

■ Lav din egen kniv	■ Smykkefremstilling
■ Trendy Tasker	■ Masker
■ Akvarelmaling	■ Pileflet
■ Serigrafi	■ Silkebåndsbroderi
■ Folkedans	■ Decoupage
■ Bogbinding	■ Trædrejning

Vi ville også gerne højne interessen for husflidsfagene, hvilket på sigt også kan gavne husflidsforeningerne i fremtiden, når unge mennesker finder ud af, at der i disse lokale husflidsforeninger findes mange gode, spændende og kreative udfoldelsesmuligheder.

Med udgangspunkt i vores elevgruppe på 115 elever kunne vi garantere at holdene blev oprettet, også selv om der kun ville komme ganske få tilmeldinger udefra. Hvem kender ikke denne irritation, når man har meldt sig til et kursus, planlagt fraværet med sin familie og så i sidste øjeblik at blive skuffet, fordi kurset aflyses p.g.a. for få tilmeldinger.

Instruktørerne bestod af lærere fra skolen og undervisere udefra. Der tilmeldte sig 22 deltagere fra omegnen, som var fordelt på 6 af holdene. Måske synes nogen, at det ikke er særlig mange, men vi havde i arrangørgruppen talt om, at vi ville være tilfredse, når blot der var ca. 20-30 tilmeldinger.

De øvrige hold blev udelukkende besat af efterskoleelever. Desværre var der kun 3 tilmeldinger på bogbinding, hvilket medførte, at instruktørerne, som havde stillet deres arbejdskraft og ekspertise gratis til rådighed, valgte at aflyse dette hold.

Det blev en weekend hvor aktiviteter og samvær på tværs af alder og evner forløb over al forventning. De unge lærte af de ældres udholdenhed, og de ældre tog del, når de unge viste deres spontanitet og glæde, når tingene lykkedes.

I kursustilbuddet indgik også fælles morgensang, frokost og kaffe begge dage, og netop disse fællessamlinger gjorde det muligt at få en snak på tværs af holdene. Hvad er du ved at lave? Er det ikke svært at sy silkebåndsbroderi? Prøv lige at se den her mappe, den har jeg lavet på decoupageholdet.

Husflidsforeningerne og efterskolen har nu evalueret arrangementet, og vi er alle enige om, at det er værd at prøve igen med sådan en husflidsweekend.

*Med venlige og aktive værkstedshilsner fra
Jørn Mathiesen og Gitte Elbæk
Efteråret 2003*

Ja, sådan skrev vi sidste år, men vi har igen i år forsøgt os med sådan en weekend. Vi kalder det nu **AKTIV WEEKEND-KURSUS**, og alle med lyst og interesse for disse tilbud kan tilmelde sig.

I år havde vi 70 tilmeldinger foruden vore efterskoleelever. Og igen blev der arbejdet med liv og sjæl på alle holdene.

Nye tiltag i år var bl.a.: sjov med cowboystof, festlig køkkentjans, engle og julemænd, barkæsker. De Midtjyske Folkedansere var tilmeldt med ca. 15 deltagere.

Hold der udgik i år: serigrافي, trendy tasker, lav din egen kniv.

I skrivende stund er vi ikke helt færdige med at evaluere weekenden, men vi håber at kunne gentage succesen til næste år.

Elevforeningens formand

I år fatter jeg "pennen" og skriver en lille hilsen til alle jer rundt omkring i landet, som har været med til at forme Ringe Fri- og Efterskole gennem de mange år den har eksisteret.

Selv gik jeg som elev på skolen i 1976-77 og 1978-79, dengang var Gunnar Kjær forstander og det var bl.a. en af hans kæpheste, at gik man flere år i træk på skolen, blev man lidt for fastgroet og sammenspist, så medmindre der var særlige forhold i hjemmet, så skulle man gå et år ad gangen. Det er efterhånden en af de ting på skolen, der er blevet ændret siden, både fordi tiden er en anden, men også fordi konkurrencen på skoleelever blandt efterskoler er taget til.

Når jeg sådan kigger tilbage på skolen gennem de mange år siden jeg gik der, kan jeg i dag se en ny spisesal. Den gamle gymnastiksal blev, mellem de 2 år hvor jeg gik på skolen, også bygget om til en flot minihal og minsandten om skolen ikke også har fået en rigtig stor flot hal ved siden af skolen. Der er bygget en kombineret værelses- og undervisningsfløj som kaldes "Høje Nord" og en flot foredragsal.

Hvem kan ikke sætte sig tilbage og tænke på de gamle skolekammerater af og til, nogen har fortsat tætte venskaber og en del, herunder jeg selv, har oven i købet giftet sig med skolekæresten fra dengang. Jo, skolen har præget vores liv om vi vil det eller ej - og gudskelov for at det var i en positiv retning.

Tænk, at vi har fået lov til at gå på en skole, hvor vi lærte om moral og etik, lærte at sætte spørgsmålstejn ved meninger og

Astrid Hansen udnævnes til æresmedlem ved Elevmødet.

holdninger og endelig at være kammerater med en masse ligesindede.

Tænk, hvis alle de terrorister, der i dag bomber løs i verden, havde fået den mulighed i stedet for at blive hjernevasket i deres opvækst.

Tænk, hvis de "stærke" kunne sætte sig ned med de "svage" og på lige vilkår diskutere de daglige vilkår for gensidig optræden, så vi ikke altid skulle se børn, kvinder og for den sags skyld mænd som lå blodige til fremstilling for alverdens TV-aviser.

Det er nogle af de metoder vi lærte på skolen: at tale, forhandle og acceptere hinanden og hinandens forskelligheder.

Det er jo det, der gør livet værd at leve, det er jo derfor vi oftest gifter os med vores modsætning, for når alt kommer til alt, hvem gider så gifte sig med sig selv, det ville da være kedeligt.

Alle lærerne fra min skoletid er nu på efterløn, pension eller det der er værre, men sådan er det jo. Blot en ting kan jeg sige, minderne fra vores skoletid holder livet ud, og vi var med til at præge skolen i større eller mindre grad ligesom skolen gav os, du og jeg, en god ballast til vores videre deltagelse i livet.

Derfor vil jeg godt slutte af med en af mine ynglingsreplikker og det er nu ikke fordi jeg er specielt religiøs, men jeg synes alligevel: "Hvis blot alle levede efter den vejledning, der hedder De 10 bud"! (I ved nok - dem, som Moses havde fået hugget ud på datidens datamater). Levede vi efter dem som regelsæt uanset religion, så var verden et rigtigt paradys.

Så husk forkæl dig selv, respekter andre og fortsat god vind fremover.

*Elevforeningens formand
Michael Koch*

10 års jubilarer

25 års jubilarer

20 års jubilarer

30 års jubilarer

40 års jubilarer

60 års jubilarer

50 års jubilarer - vinter

Elevmødet 2004

afholdes

lørdag d. 15. maj 2004

Indbydelser vil blive udsendt til alle medlemmer

Elevforeningens bestyrelse:

Formand:	Michael Koch	Munkebo	Årgang 1978-79
Næstformand:	Lene Mortensen	Odense	Årgang 1988-89
Kasserer:	Lars Lienggaard	Ringe	Lærer
Sekretær:	Dorte Rosenfelt	Ringe	Årgang 1974-75
PR:	Lars Nyholm	Odense	Årgang 1981-82
EDB/Hjemmeside:	Finn Jensen	Stenstrup	Årgang 1966-67
Skolens repr.:	Poul Pedersen	Ringe	Lærer

Følgende er udpeget af elevforeningen som repræsentanter i skolens bestyrelse:

Bente Aagaard	Refsvindinge	Årgang 1962-63
Finn Jensen	Stenstrup	Årgang 1966-67

Husk at besøge os på skolens hjemmeside:
[http: www.ringe-fsk.dk](http://www.ringe-fsk.dk)

Årsregnskab 2002

Indtægter:

Salg af 1 års abonnenter (86 abon)	16.167,82	
5 års abonnenter (25 abon.)	8.190,00	
10 års abonnenter (32 abon)	20.000,00	
<u>Indgået ved elevmødet</u>	<u>29.225,00</u>	73.582,82

Var. udgifter:

Trykning af elevskriftet m.v.	-33.625,00	
Musik ved elevmødet	0,00	
<u>Andre udgifter ved elevmødet</u>	<u>0,00</u>	-33.625,00

Gaver:

Gaver og blomster	-2.020,00	
<u>Fredagsholdet</u>	<u>0,00</u>	-2.020,00

Adm.omkst.:

Kontorartikler mv.	-3.629,88	
Porto	-7.996,00	
<u>Kontingent DGI</u>	<u>-465,00</u>	

<u>Bestyrelsesmøder, kørsel m.v.</u>	<u>- 3.406,50</u>	- 15.497,38
---	-------------------	-------------

Finansielle poster:

Renter, banken	1.287,66	
Renter, obligationer	7.383,29	
Renter af giro	13,65	
<u>Diverse gebyrer</u>	<u>-669,20</u>	8.015,40

Ekstraordn. poster:

<u>Nyanskaffelser mv. Skolen</u>	<u>-8.983,75</u>	-8.983,75
--	------------------	-----------

<u>Resultat</u>		<u>21.472,09</u>
-----------------------	--	------------------

Aktiver

Værdipapirer:

Nykredit 10% (nom. 1000)	664,86	
Realkredit Danmark 7%	138.571,08	
Aktier	14.895,35	
<u>Udt. Obligat.2002</u>		<u>154.131,29</u>

Likvid beholdning:

Kasse	252,34	
Giro	19.485,04	
Bank	16.746,44	
<u>Bank opsparing</u>	<u>9.678,11</u>	<u>46.161,93</u>

Aktiver i alt

200.293,22

Passiver

Egenkapital primo	198.556,81	
Årets resultat	21.472,09	
Kursregl. på obl. beh.	-1.804,37	
Kursregl. på Aktier	(19.306,31)	
<u>Egenkapital ultimo</u>	<u>198.918,22</u>	<u>198.916,22</u>

Fredagshold primo	1.375,00	
Reguleringer		
<u>Fredagshold ultimo</u>	<u>1.375,00</u>	<u>1.375,00</u>

Passiver i alt

200.293,22

Elevmødet den 24. maj 2003

Det var ikke "Morgenstund har guld i mund" og vi så stort set ikke solens stråler den dag - tværtimod. Men alligevel så blev det en utrolig dejlig dag. Vi begyndte som altid elevmødet med sang omkring skolens flagstang og den dag med en rislen ned af nakken. Det var både på grund af forventningens glæde - men også en stille regn. Efter dette begav alle jubilarer sig ud i klas-selokalerne rundt omkring på skolen - med et bestyrelsesmedlem eller en lærer i spidsen. Og man må sande, at det kan være svært at få alle med. Først og fremmest fordi jubilarerne ikke kender den som går foran, og et øjebliks uopmærksomhed fordi man skal fortælle sidekammeraten om den og den episode fra 1900 og grønshvidkål. Men også fordi mange ikke har set skolen siden de forlod den. Og der er jo unægtelig lavet meget om siden den gang. Men med lidt lykke og lidt held ender det dog med at få alle anvist til det rette lokale. Og det er som altid utrolig morsomt at komme rundt og udlevere navneskilte. For det er ikke bare os der får nogle oplevelser omkring navn og personer. Mange gange udbryder nogle fra klassen "Nå, er det dig". Nogle har forandret sig meget, andre har skiftet navn og nogle er forsvundet helt fra folks hukommelse. Ja, det er virkelig herligt at gå denne runde. Snakken går lystigt. Billeder bliver vist frem og for nogle flyver tiden af sted. Når vi fra bestyrelsen forlader jubilarerne går vi ned i forgangen og tager imod senere ankomne jubilarer. Frokosten er jo kun for jubilarer - så de øvrige tidligere elever ankommer først efter frokost. Nå, men når klokken ringer til spisning så foregår det i et stille og roligt tempo, fordi der jo skal være tid til at snakke imens.

Når alle så er blevet sat ned i spisesalen - som nu foregår i hallen, så byder forstanderen igennem de sidste 14 år, Finn Larsen, velkommen. For nogle er det en helt forkert forstander der står og taler. Nogle ser stadig Hedemand og andre Kjær. Men det er igen det med tiden. Skolen står jo altså ikke stille fordi vi ikke lige har været der i en 30 - 40 år. Sædvanen tro synger vi en sang - for det hører sig altså bare til og det tror jeg at alle er enige med mig i. Så bliver der sagt at man må forsyne sig af alle de lækkerier der er brugt både timer og dage på at fremstille. Og det er et utroligt lækkert bord med mad der bliver gået til. Der er alt hvad hjertet begærer. Alt imens de nuværende elever varter op. Og snakken går lystigt ved bordene. Der bliver givet praktiske oplysninger, der bliver læst hilsner op, der bliver holdt taler og så bliver der

sunget lidt igen. Mange kunne ha' fortsat i flere timer - men vi har jo et stramt program som skal overholdes. Så er det tid til fotografering af de enkelte hold. Og der er både store og små hold. Sommerhold og vinterhold - og så er det godt længe siden man har gået på skolen. Så er det tiden for gymnastikopvisningen, som nu foregår i skolen egen idrætshal. Vejret er jo dårligt og her er også fin plads til tilskuerne!

Igen i år så vi en forrygende opvisning. Både af nuværende elever - men så sandelig også af fredagsholdet, som består af tidligere elever, som stadig er aktive i en anden forening og som stadig er smidige og kan et og andet. Det var virkelig flot.

Så er det kaffetid og nu er der fuldt hus i hallen. Alle indbudte og nuværende elever er samlet ved kaffebordene. Og alle nyder køkkenets lækkerier af hjemmebag. Dejligt. Så løber elevforeningens generalforsamling af stablen. Og det er vist godt at der ikke gives bøder til medlemmerne for ikke at møde op. For det kan tælles på en hånd hvad der er af medlemmer - ud over bestyrelsen. Men sådan er det - og vi håber, at det er fordi at folk er tilfredse.

Næste punkt er aktiviteter. Nogle er i dag kommet for at snakke. Men for andre er det en meget vigtig del af dagen. For eksempel for vores formand, Michael. Han skal hvert år, uanset om han dårlig kan bevæge sig ud på banen, spille volleyball. Og det er da prisværdigt nok. Men skaderne hagler ned over ham. Om det er manglende træning og opvarmning eller om det bare er alderen, det vil jeg helst ikke udtale mig om. Men det er bare sådan at når formandens hold har vundet - hvilket det gjorde i år, så er alle inklusiv formanden glade. Ikke mindst os der skal være sammen med ham. Der var 12 piger og 14 drenge, der hyggede sig med volley i gymnasiehallen. Flot.

Fodboldspillerne har det ikke nemt i år. Den regnvåde bane gjorde det svært at komme med de helt eminente finesser. Spejlsgaard dømte med hård hånd. Men det var som om de 3 piger der var på banen fik lidt længere snor. Men det var nok ubevidst. 26 deltog - og alle var på banen på en gang. Da jeg spillede fodbold var vi kun 11 på hvert hold - men alting forandre sig jo åbenbart. Resultatet var ikke så vigtigt her, var der en der udtalte. Gad vist om hans hold havde tabt?

Christina og Palle styrede tropperne til gymnastik i skolens hal. Og der blev både lavet serier og sprunget. Der var ca. 10 piger og 20 drenge med. Og det var ikke nybegyndere. De kunne allerede noget da de kom, kunne jeg se. Der var dog nogle der begyndte at strække hurtigere ud end andre. Var for hårdt - eller var det bare var konditionen?

17 piger og 4 drenge havde valgt kor og der blev sunget af fuld hals. John-

nie slog tonen an på klaveret og så spillede den nye musiklærer, Linda, violin. Men sanglærkerne fik selv lov til at bestemme sangene - og om det var det der gjorde at der blev sunget sådan igennem, det skal jeg lade være usagt. Men godt lød det.

Det kreative værksted var virkelig kreativt. Poul havde en opgave der hed "Kontraster" Altså sort / hvidt. Der blev malet ud fra fantasiverdenen, det realistiske samfund og så party. Det var nogle flotte malerier, der blev fremstillet. Og ind imellem måtte kunstnerne så lægge øre til Pouls gode råd om for meget vandfarve og toiletpaper. Gad vist om det også var en af kontrasterne?

Sidst men absolut mest besøgte aktivitet var igen i år forstanderens foredrag. Der var 56 der havde fundet vej til foredragssalen, hvor Finn indledte med fortælling og billeder. Helt tilbage til før Hedemanns tid. Hvad krigen betyder for skolen og hvordan det moderne samfund får betydning for skolens videre drift. Om sommerhold og drengehold og senere også fælleshold. Om Kirsten og Gunner Kjær overtagelse i 66. Om hvordan der bygges til både til børnehaveklasse på friskolen i 70 og hvor Kjærs hus (som det stadig kaldes) bygges. Om skolens 100 års jubilæum i 86 og Kjærs afgang i 88. Om store møder og generalforsamlinger med 360 deltagere - det var før fjernsynet overtog folks fritid. Om den ansættelsessamtale som Finn måtte igennem før han fik stillingen på skolen. Der var kun små 42 med til ansættelses samtalen - uh ha, siger jeg bare. Stakkels Finn. Jeg vidste, at han var lavet af noget specielt. Foredraget sluttede med rundvisning på skolen.

Nogle af de mest aktive når at få et bad før der bliver kaldt til spisning. Og andre når kun et truckerbad. Men hvad betyder det? Der er jo også vand i hanerne i morgen - forhåbentlig. Så spises der igen. Og endnu engang i dag får køkkenpigerne lov til at vise os deres kreative og velmagende retter. Tak for mad, piger. Der synges og gives informationer og så skal salen lige ændres. Så er der underholdning og derefter aftenens højdepunkt for bestyrelsen - eller for nogle af os fra bestyrelsen. Desværre var min dansepartner i år skadet (tror jeg nok) så jeg måtte se på fra sidelinien. For i vores alder skal man jo have tid til at vænne sig til "Et nyt redskab" og det var tiden for knap til.

Endnu en rigtig god dag får sin ende. Men det er en trøst at vide at vi igen til næste år for mulighed for at komme og lege elev en hel dag på skolen. Og I nuværende elever kan sige nok så meget I vil. Men netop denne dag om året - der er skolen altså VORES. Der udveksler vi minder og bliver mindst 20 år yngre end vi er til hverdag. Der er alle sorger og bekymringer glemt. Så jeg fatter ikke at så mange mennesker vil lade sådan en dag gå fra sig. Bare I dog vidste hvad I gik glip af.

Med disse linier vil jeg ønske alle elevskriftets læsere en rigtig glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår. Tak for dejlige oplevelser i 2003 og på gensyn til forhåbentlig rigtig mange den 15.maj 2004.

De bedste hilsner fra Dorte Rosenfeldt (1974 -75)

Elevliste 2003 / 2004

Jonas Kyhn	Kildetoften 18	5600 Fåborg
Lise Lotte Jensen	Johan Lundbyes Vej 14	5700 Svendborg
Jakob Riisager Elnef	Mommarkvej 1, Vollerup	6400 Sønderborg
Ditte Ellebæk Nyholm	Nyborgvej 464	5881 Skårup
Søren Christensen	Hvenemosevej 17	5874 Hesselager
Dorthe Ibsgaard Jensen	Bellisvænget 14	5450 Otterup
Andy Madsen	Østparken 66, Fraugde	5220 Odense SØ.
Simone Feldt	Stigårdsvej 26	2680 Solrød Strand
Louise Locher Vinsten	Hyldemor 7, Store Klaus	5270 Odense N.
Mette Sørensen	Thorseng 43	5700 Svendborg
Casper Eriksen	Teglbakken 53	5771 Stenstrup
Anne Kjær Hansen	Brændeskovvænget 23, Tved	5700 Svendborg
Sonny Bastrup Søgaard	Klintevej 15	5600 Fåborg
Lene Marie Lindskov Petersen	Kogtvedvej 16	5700 Svendborg
Trine Larsen	Klingstrupvej 19 B	5881 Skårup
Christina Lechner Petersen	Stenløkken 20	5450 Otterup
Rune Lillevang	Salby Bygade 74	5370 Mesinge
Mette Engstrøm Daugaard	Dianavænget 7, st.th.	5250 Odense SV.
Simone Terp Isager	Saugskærvej 10	5700 Svendborg
Tine Marx Rasmussen	Snogegårdsvej 23	2820 Gentofte
Louise Pedersen	Bredbjergvej 108	5471 Sønderød
Michael Madsen	Granvej 3	5250 Odense SV.
René Lothar Madsen	Sanderumvej 17	5250 Odense SV.
Morten Skovgaard Andersen	Gustav Adolfsgade 5, st.th.	2100 København Ø.
Christoffer Ravn Gundersen	Dronningholmsvej 3	5700 Svendborg
Janni Jacobsen	Sleppevangen 87	5270 Odense N.
Thomas Kildahl Olsen	Skoleparken 11	8330 Beder
Rasmus Boel	Fåborgvej 263	5250 Odense SV.
Kamilla Wehner	Hørgård 38, st.tv.	6200 Aabenraa
Mikkel Bundgaard Nielsen	Kongensstræde 54 B	7000 Fredericia
Thomas Kiær Roloff	Brovej 73	6310 Broager
Maria Carstensen Stub	Bobjergvej 23	5771 Stenstrup
Lise Brøgger Christiansen	Bjørnøvej 25	5700 Svendborg
Kamilla Papsø Andersen	Møllebo Allé 69	7000 Fredericia
Joakim Fruerlund Nielsen	Møllergyden 2, , Haastrup	5600 Fåborg
Majken Karrebæk	Mikkelhøj 5	4736 Karrebæksminde
Nanna Lauth Nielsen	Mølletofte 19	4200 Slagelse

Helle Stigel Hansen	Vesterskovvej 46	6091 Bjert
Mads Peter Skovbjerg Fogh	Esthersvej 16	5700 Svendborg
Sabine Haugsted Hurton	Vormark Bygade 44	5874 Hesselager
Peter Rodam Holme	Strandhuse 1	5762 Vester Skerninge
Daniel Gouveia	Østerløkke 43 D	6091 Bjert
Peter Majlund Mørk	Næsset 58	5330 Munkebo
Dennis Højer Rasmussen	Grønvangen 151	5550 Langeskov
Stine Kristensen	Rønne Allé 67	8600 Silkeborg
Liv Waldersdorff Larsen	Charlotteager 60, 2.tv.	2640 Hedehusene
Natascha R. Bach	Løskovvej 200 B	4632 Bjæverskov
Lotte Gede Skovsted	Øksnebjergvej 35	5230 Odense M.
Anne Sofie Sørensen	Vesterågade 62, Nr. Broby	5692 Broby
Allan Særslund Larsen	Solsortevej 9, Thurø	5700 Svendborg
Ditte Sophie Heise Carstensen	Holballe 12, Tandslet	6470 Sydals
Tanja Honoré	Degnevænget 8	5270 Odense N.
Rikke Juhler Skytte	Poul Mose Parken 21	5620 Glamsbjerg
Martin Blæsbjerg-Christiansen	Stadionvej 17	5450 Otterup
Cecilie Wind Tofte	Vestermægyden 5	5370 Mesinge
Rasmus Paul Madsen	Lindevangsvej 42, Trørød	2950 Vedbæk
Ronnie Skau Pedersen	Vestergade 4, Guderup	6430 Nordborg
Daniel Møller	Ærtebjerggårdvej 35	5270 Odense N.
Christian Elnegaard Hansen	Bagenkopvej 6	5932 Humble
Charlotte Moeslund Madsen	Kratholmvej 15	5260 Odense S.
Line Hansen	Mosevænget 7	5900 Rudkøbing
Kasper Geisler Madsen	Engtoften 41	5320 Agedrup
Michael Lejbach Bertelsen	Lysabildgade 101 A	6470 Sydals
Mie Bechsgaard Nielsen	Østervangen 1	5580 Nr. Åby
Gitte Hutzen Andersen	Præstegyden 1	5300 Kerteminde
Marie Dyrbjerg Okholm Hansen	Sdr. Skovgyde 128	5370 Mesinge
Thomas Fogde Hansen	Bregnevej 1, Lindelse	5900 Rudkøbing
Simone Dybendal Andersen	Margårdvej 54	5580 Nr. Åby
Cecilie Hermansen	Hammersholt Byvej 53 B	3450 Allerød
Sara Maj Theede	Storskoven 18	3200 Helsingø
Anne-Mette Hansen	Skovvej 12	4970 Rødby
Signe Randi Andersen	Kalenderparken 34	9270 Klarup
Dorthe Paulsen	Jomfrugang 13 B	6100 Haderslev
Martin Mørup Fuchs	Krogager 65	2670 Greve
Jesper Hansen	Stenbjerg 4	3200 Helsingø
Sabina Gundelund Nielsen	Kirkebakken 8	5591 Gelsted
Lotte Kirstine Skjødt Hansen	Fuglebakken 246	5210 Odense NV.

Lisa Belinda Skotte	Kettingevej 114	4892 Kettinge
Ida Helene Hansen	Hostrupvænget 102, 2.tv.	9500 Hobro
Sarah Nicole Ravnholdt Nielsen	Kolt Kirkevej 1, Kolt	8361 Hasselager
Annette Sander Lykkegaard	Akacievej 4	5270 Odense N.
Tine Højgaard Jensen	Præstegårdsstræde 1	4892 Kettinge
Christian T. Elmegaard Hansen	Næstvedvej 34	4100 Ringsted
Janeke Clausen	Rifbjerg Strand 3	5900 Rudkøbing
Louise Bruus Jensen	Storkeløkken 273	5270 Odense N.
Maja O. B. Schack	Ørbækvej 2	5700 Svendborg
Phillip Åge Sommer	Dådyrvænget 8	5400 Bogense
Maibritt Hampen Olsen	Mågevej 15	4970 Rødby
Carina Mathiesen Holm	Nattergalevej 21	4623 Lille Skensved
Stine Stub Hansen	Skolegade 27	6780 Skærbæk
Kasper Høi Pedersen	Langebjergvej 38, Haraldsted	4100 Ringsted
Betinna Barslund	bakken 13	5250 Odense SV.
Phillip Lund-Thomsen	Kædebyvej 18 D	5932 Humble
Janet Lund Nielsen	Skærevej 29	5260 Odense S.
Anette Petterson	Vandværksvej 13, 1.th.	5560 Aarup
Jesper José Bjernemose	Vibækvej 75	5250 Odense SV.
Mikel Morueta Holme	Pedersborg Torv 2	4180 Sorø
Mads Østergaard Pedersen	2800 Elliott Ave., 1230 Seattle	WA 98121
Andreas Møller	Søbyvej 28 A	4270 Høng
Susan Cronin	Kertemindevejen 10	5290 Marslev
Simon Preben Larsen	Rørmosevej 46	4400 Kalundborg
Theis Rønn Nørgaard	Kristiandalsalle 164	5250 Odense SV.
Siri Rasmussen	Nr. Lyndelse Vej 19	5260 Odense S.
Peter Schindler	Sækkedamsvej 85	3500 Værløse
Alex Bach Pedersen	Kærvej 32	7442 Engesvang
Rasmus Gothold Madsen	Wedellsborgvej 9	5592 Ejby
Fie Haugaard Andersen	Skrøbelev Hedevej 15	5900 Rudkøbing
Jeanette Winther Krøll	Bakkedraget 16	4160 Herlufmagle
Laura Pernille Høegmark	Bjergskiftet 2	5240 Odense N.
Leah Mahler	Højskolevej 55	5882 Vejstrup
Michella Lage	Sønder Boulevard 122, st.tv.	1720 København V.
Nanna Louise Nielsen	Skovgårdsvej 1	5853 Ørbæk
Casper Søndergaard Nielsen	Kvadrillevej 6	5270 Odense N.
Brian Dam	Tingkærvej 63	5220 Odense S.